bus diligens adhibeatur cautela: sicut accusationem legitimam præcedere debet inscriptio, sic & denunciationem charitativa correctio, & inquisitionem clamosa debet insinuatio prævenire. Descendam, (inquit Dominus) & videbo utrùm clamorem, qui venit ad me, opere compleverint. Tunc enim clamor pervenit ad Prælatum, cùm per publicam famam, aut insinuationem frequentem subditorum sibi referuntur excessus: & tunc debet descendere & videre, id est, mittere & inquirere, utrùm [g] clamorem, qui venit, veritas comitetur. Nam juxta Canonicas sanctiones, si quid de quocumque Clerico ad aures Prælati pervenerit, quod eum justè possit offendere: non facilè credere, nec ad vindictam eum res accendere debet incognita, sed coram Ecclesiæ senioribus diligenter est veritas perscrutanda: ut si rei poposcerit qualitas, Canonica districtio culpam feriat delinquentis, non tanquam sit idem accusator & Judex: sed quasi fama deferente, vel denunciante clamore, sui officii debitum exequatur: eo semper adhibito moderamine, ut juxta judicii formam, sententiæ quoque forma dictetur. Cùm igitur de Abbate Pomposiano [38] ea nobis frequenter insinuata fuissent, quæ ab honestate regulari nimiùm dissonabant, Monachis ad præsentiam nostram accedentibus: quidam ex ipsis nobis ipsum de simonia, perjurio, dilapidatione, ac insufficientia detulerunt. Contra quos cùm idem Abbas exciperet quòd denunciationem hujusmodi fraterna [h] correctio secundùm regulam Evangelicam non præcesserat: & iidem constanter affererent, quòd correctionem hujusmodi præmisissent: Licèt ad probandum hoc duorum Monachorum juramenta fuissent exhibita: quia tamen super hoc ipsi nondum contendere desistebant, nos, ut prædiximus, frequentibus clamoribus excitati, ex officio nostro voluimus inquirere de præmissis, omnes Monachos, qui vel cum ipso, vel contra ipsum accesserant juramenti vinculo astringentes, ut de propositis plenam, quam scirent, exponerent veritatem: quorum depositiones cùm in scripturis redactæ, publicatæ fuissent, super illis cœperunt multipliciter disputare: quia verò tum ex assertione Monachorum, tum ex ipsius Abbatis confessione cognovimus, quòd idem non modicam summam pecuniæ relictam à prædecessore suo expenderat, & in alia summa majori Monasterium obligarat: nos eum quasi de dilapidatione suspectum [i] ab administratione Abbatiæ duximus suspendendum: & quia simonia multis modis contra ipsum Abbatem videbatur esse probata, ipse contra testes multas exceptiones opposuit, super quibus fuerat multipliciter disputatum; aliis asserentibus in crimine simoniæ, sicut in crimine læsæ majestatis omnes indifferenter, tam infames, quàm criminosos, non solùm ad accusandum, sed etiam ad testificandum admittendos: cùm instar publici criminis & læsæ majestatis procedat accusatio simoniæ: aliis è contrario respondentibus, quòd licèt hæc duo crimina quantùm ad accusationem, quasi paria judicentur: differunt tamen in multis: cùm alia pœna pro uno, & alia pro altero inferatur: & inter personas accusatorum & testium fit utique distinguendum; cùm non per accusatores, sed testes crimina comprobentur. Ne verò vel innocentiæ puritas confusa succumberet, vel simoniæ pravitas effugeret impunita: nos æquitate pensata illas dumtaxat exceptiones oppositas probandas admisimus, quæ probatæ non de zelo justitiæ, sed de malignitatis fomite [k] procedere viderentur.

Genes. 18.

Jonæ 1.

[g] *In antiq. Codic. & in ipso registro Innoc.* Utrùm clamorem veritas comitetur: *nam illa duo verba, qui venit, non habentur.*

[h] Vide B. Thom. 2. 2. *q. 33. art. 7.* Adde Navar. *in Manuali Confessor. cap. 24. tit. de corr. frater.*

[i] Quasi dilapidatio dicitur consumptio rerum mobilium: dilapidatio verò propriè constit circa immobilia.

[k] Fonte.

¶ PITH. [37] *Ad corrigendos excessus, &c.*] *Ex cap. 24. sup. de accusat.*

[38] *Abbate Pomposiano.*] *Beatæ Mariæ de Pomposa*, Ordinis S. Benedict. Diœcesi. Comaclensis, suffraganei Ravennatensis. Martius 459.

XXXII. IDEM. [c. an. 1213. *Romæ.*]

Hoc Capitulum est glossa præcedentis Capituli: nam tendit ad declarationem illius, an & quando testes criminosi admittantur in crimine simoniæ: & in effectu idem dicit, quod præcedens.

PER [l] tuas literas nobis intimasti, te dubitare super quadam Epistola Decretali, quam nos asseris edidisse de testibus admittendis contra simoniacam pravitatem. Noveris igitur, quòd nos illam Epistolam, quæ sic incipit, Quamvis ad abolendam, nequaquam [m] edidimus: sed aliam, quæ sic incipit, Licèt Heli, nos edidisse fatemur, ad cujus intelligentiam credimus distinguendum, utrùm is, contra quem agitur de simoniaca pravitate, denuncietur simpliciter [n], aut [o] criminaliter accusetur: & utrùm agatur secundùm juris rigorem, aut secundùm temperantiam æquitatis. Item utrùm ipse sit regularis, qui jam renunciaverit mundo, an secularis, qui adhuc in mundo existit; & an inferioris gradùs, an excellentioris sit dignitatis. Ad hæc utrùm antè fuisset claræ opinionis, & bonæ famæ; an graviter infamatus, & valdè suspectus: & utrùm de facili possit puniri, an sine scandalo nequeat condemnari. Præterea utrùm testes sint honesti, an criminosi: & an sint emendati de crimine, an adhuc in crimine perseverent. Rursùs si crimina sint eadem vel minora, an paria vel majora: utrùmve testes ex zelo justitiæ, an ex malignitatis fomite depositurus credantur. Denique utrùm ad pravitatem simoniacam detegendam sola dicta testium inducantur, an alia etiam adminicula suffragentur. Hæc omnia sunt ad intelligentiam illius Epistolæ distinguenda. Ille quidem Pomposianus Abbas, qui jampridem renunciavit mundo, erat de simonia, perjurio, dilapidatione ac insufficientia graviter infamatus. Cùmque per Monachos, qui juraverant perhibere testimonium veritati, simonia multis modis videretur esse probata: ipse contra testes multas exceptiones oppositit, conspirationes videlicet, inimicitias capitales, furtum & adulterium, ut eos à testimonio removeret. Nos verò (ne innocentiæ puritas confusa succumberet: vel simoniæ pravitas effugeret impunita) illas dumtaxat exceptiones probandas admisimus, quibus fortè probatis testes non zelo justitiæ, sed malignitatis fomite processisse constaret, ut conspirationes, & inimicitias capitales: ceteras autem exceptiones, ut furti, adulterii, propter immanitatem hæresis simoniacæ, (ad cujus comparationem cetera crimina quasi pro nihilo [p] reputantur) duximus repellendas: quoniam etsi probatæ fidem testium debilitarent in aliquo, non tamen evacuarent ex toto, aliis adminiculis suffragantibus, præsertim cùm testes de crimine fuerint emendati. Tales igitur contra talem taliter duximus admittendos: non secundùm rigorem juris, sed secundùm temperantiam æquitatis, cùm ageretur non criminaliter, ut deponeretur ab ordine: sed civiliter, ut ab administratione amoveretur tanquam immeritus & damnosus. Et utique tales Prælati ex levioribus causis possunt ab administrationibus amoveri, sicut quorundam Religiosorum approbata consuetudo deposcit. Unde prædictus Abbas non expectatâ sententiâ, quasi malè conscius sibi cessit.

[l] *Cap. 4. eod. tit. in* III. *Compil.*

[m] Id est verissimum, nam illa Decretalis, Quamvis ad abolendam. Clementis III. est, quam Raymundus non posuit in hac Compil.

[n] *In antiq. Compil.* civiliter *lego, sed exemplaria Gregoriana habent* simpliciter, *quod agnoscunt glo. & Hostiens.*

[o] an criminaliter attentetur.

[p] De gravitate simoniæ in comparatione ad hæresim, & alia crimina, vide Turrecrema. *in c. eos. 1. q. 1.* & B. Thom. 2. 2. *q. 100. art. 1. ad 1. argumentum.*

XXXIII. IDEM Abbati Jemblacen. [q] [c. an. 1213. *Romà in Germaniam.*]

Non imputatur electo confirmato, si eo prohibente pro ipsius confirmatione pecunia data fuit.

SICUT [r] tuis [40] literis intimasti, cùm in Jemblacen. Ecclesia fueris Monachus, fuisti tandem promotus ad regimen Ecclesiæ Floren. [s] verùm Abbate Jemblacen. pôst tublato de medio: ipsa quæ priùs te filium habuerat, in patrem per electionem Canonicam te vocavit: & quia pastore carebat Leodien. Ecclesia Cathedralis: ad Colonien. Ecclesiam, quæ tua est Metropolis, proficiscens, ipsius auctoritate in Jemblacen. Ecclesia interim ministrasti. Ceterùm postquam in Leodien. Ecclesia fuit Episcopus institutus, is à te requisitus electionem de te factam noluit confirmare. Verùm cùm hæc fieri pro extorquenda pecunia comperisses: sub interminatione anathematis vetuisti, ne pro facto hujusmodi aliqua pecunia offerretur. Sed quidam de Fratribus te inconsulto & ignorante contra excommunicationis à te factæ sententiam venientes, prò miserunt pecuniam, & etiam exolverunt: & sic ab Episcopo invitatus, institutionem ab eo accepisti liberè, quemadmodum postulabas: [*Et infrà α.*] Quamvis autem secundùm sacrorum Canonum instituta, etiam parvuli, qui cupiditate parentum Ecclesias per pecuniam sunt adepti, eas dimittere teneantur: quia tamen longè diversum est non præbere consensum, & expressim aliquid prohibere: taliter duximus respondendum, quoniam ex eo, quòd contra prohibitionem & voluntatem tuam, à quo postmodum minimè recessisti, aliquis te penitùs ignorante promisit pecuniam, & exolvit, præsertim cùm is nulla sit tibi consanguinitate conjunctus, nihil debet tibi ad pœnam vel culpam, sicut credimus, imputari, nisi posteà consenseris, pecuniam solvendo promissam, aut reddendo solutam: alioquin contingeret, quòd alicujus factum insidias inimico parantis ei damnosum existeret, cui penitùs displiceret: & sic aliquis de fraude sua commodum reportaret. Illos autem [t] qui dederunt pecuniam vel etiam receperunt, in tantum constat esse culpabiles, quòd si excessus eorum esset Ecclesiæ manifestus: (quæ non judicat de occultis) pœnâ essent Canonicâ feriendi.

[*α Super his ergo nos duxit tua discretio consulendos, si propter promissionem incognitam & prohibitam, quemadmodum est præmissum, tibi peccati macula infligatur, vel si de promissione tibi cognita, tunc de Fratribus qui eam fecerunt, debeas pœnitere, cùm inhærere noluerit simoniacæ pravitati, paratus pro grege Domini subire laborem; vel, quamvis conscientia tua te non accuset, à suscepto regimine, si decrevimus, abstinere.*]

¶ PITH. [39] *Abbati Jemblacensi.*] Fortè *Semblacensi*, taxa Benefic. Catalogus Episcop. Leodens. 33. fortè *Floressiensis*, vel *Floresiensis* Ordin. Præmonstr.

[40] *Sicut tuis, &c.*] Extat *pag.* 386. *Epistol. Innocent.* Vide Neubrigens. 428. Antonin. 757.

[q] Jamblacen. *al.* Temblacen. *al.* Grarablacen.

[r] *Cap. 5. eod. tit. in* III. *Compil.* Vide Henricum Boich. & *Extravagantem Pauli 2. Cùm detestabile.* & Cassador. *Decis. 1. tit. de simonia.*

[s] Florinenf.

[t] Hodie quilis sit quorumlibet simoniacorum pœna, vide *Extravagantem, Cùm detestabile.*

XXXIV. IDEM Decano Belvacen. [c. an. 1213. *Romà in Galliam.*]

Si Clericus cum pacto confert Ecclesiæ bona sua, ut in ipsa recipiatur in Canonicum, & illa sibi retineat pro Præbenda: simonia committitur: secùs si hoc fiat sine pacto.

TUA [u] nos duxit discretio consulendos: [*Et infrà α.*] Devotioni tuæ taliter respondemus, quòd si quis Clericus cum conditione vel pacto largiatur, aut offerat bona sua, ut illa postmodum pro Præbenda retineat, & in Canonicum admittatur: hujusmodi oblatio vel receptio fieri non poterit sine vitio simoniæ: cùm in talibus omnis pactio aut conventio cessare debeat, juxta Canonicas sanctiones. Si verò purè ac

[u] *Cap. 6. eod. tit. in* III. *Compil.*

ac sine pacto vel conditione qualibet offerat, rogans humiliter [x], & ut in Canonicum admittatur, & bona sua retinere sibi liceat pro Præbenda, & Clerici ejusdem Ecclesiæ purè consentiant: hujusmodi receptio fieri potuit absque scrupulo simoniacæ pravitatis. Licèt autem taliter duximus respondendum, quia nobis datum est de manifestis tantummodo judicare: si tamen is, qui talem donationem facit, ea intentione ducatur, ut per temporalia bona quæ offert, spiritualia valeat adipisci: & Clerici, qui eum in Fratrem admittunt, non essent eum, nisi commoda temporalia perciperent, admissuri: fine dubio tam illè, quàm isti apud districtum Judicem, qui scrutator est cordium, & cognitor secretorum, culpabiles judicantur.

[*α Si quis Clericus alicui Ecclesiæ de bonis suis quiddam obtulerit, petens, ut in vita sua sibi liceret eadem bona in ipsa Ecclesia pro præbenda tenere, an bona recipi debeant sic oblata, & idem Clericus assumi debeat, vel valeat in Canonicum ejusdem Ecclesiæ absque vitio simoniæ. Nos igitur.*]

[x] Humiles ergo preces à digno emissæ pro consequendo beneficio, non inducunt simoniam.

XXXV. IDEM Priori Cantuarien. [y] [c. an. 1213. *Romà in Angliam.*]

Non debet quis ordinem recipere ab eo, quem credit simoniacum: sed ministrare potest in illis, quos prius ab isto recepit.

PER tuas [z] literas intimasti, quòd cùm B. in quadam domo Cartusien. Ordinis suscepisset habitum Monachalem: à Diœcesi. Episcopo fuit in Subdiac. ordinatus: sed postmodum didicit ex relatione quorumdam, quòd Episcopus multoties commiserat vitium simoniæ: propter quod idem Monachus in suscepto formidat ordine ministrare, nolens ab eodem Episcopo ad superiores ordines promoveri: [*Et infrà α.*] Nos igitur [a] respondemus, ut idem in ordine sic suscepto securè ministret: fet contra conscientiam ad superiores ordines non ascendat, ne fortè ædificet ad gehennam: licèt ex eo, quòd conscientiam nimis habuerit scrupulosam, in difficultatem hujusmodi sit collapsus: quam utique non evadet, nisi deponat errorem.

[*α Unde cùm eidem Eremum exire non liceat, nec præfatus Episcopus ipsum vel quemlibet alium suæ Diœcesis ab alio Episcopo permittit ordinari, postulasti per Sed. Apost. edoceri quid de præfato Monacho in ordine jam suscepto & suscipiendis superioribus sit agendum.*]

[y] Carvisien. *al.* Cartusien. *al.* Carthusien.

[z] *Cap. 7. eod. tit. in* III. *Compil.*

[a] *al.* Nos itaque respondemus.

XXXVI. IDEM Cantuarien. Archiepiscopo. [c. an. 1213. *Romà in Angliam.*]

Pro chrismate vel investitura Ecclesiarum nil exigi debet: nec excusat consuetudo, vel nominis variatio.

IN tantum [b] peccatis exigentibus corda quorundam simoniaca pravitas depravavit: *Et infrà.* Sane pervenit ad audientiam nostram, quòd cùm olim quidam suffraganei tui pro chrismate certam consueverint accipere pecuniæ quantitatem, non metuentes pœnam Canonicam, & correctionem tuam eludere cupientes, tempus faciendæ solutionis anticipant, recipientes in media quadragesima, quod recipere consuevêre post Pascha: & ut causam recipiendi diffimulent, nomen denariorum variant, denarios, quos priùs chrismales, secundò Paschales dicebant, consuetudinem [c] mediæ quadragesimæ nuncupantes: *Et infrà.* Cùm verò expressius exprimat venditionis speciem, qui priùs recipit pretium, quàm rem conferat pretiosam, & gratis sit gratia conferenda: mandamus, quatenus taliter excessus corrigas supradictos, Suffraganeos tuos, & Officiales eorum à tam illicita exactione compescens, quòd aliorum culpa tibi ob tuam negligentiam non imputetur ad pœnam. Pravam etiam illam consuetudinem de tua Provincia studeas abolere, per quam pro Ecclesiarum investitura Archidiaconi marcham argenti, minores verò Decani vaccam albam sibi dari postulant, vel certam solvi pecuniæ quantitatem.

[b] *C. 1. tit. de excess. Præl. in* III. *Comp.*

[c] Sed nominum variatio non excusat. ut ait Lactantius. *l. 1. c. 5.*

XXXVII. IDEM. [c. an. 1213. *Romæ.*]

Ordinatus in Subdiaconum, qui priùs præsentatori suo promisit, quòd nil ab eo peteret, in suscepto ministrare, vel ad superiores Ordines ascendere sine dispensatione non potest, etiam si peccare non crediderit.

PER tuas [d] nobis literas intimasti, quòd cùm D. lator præsentium vellet in Subdiaconum ordinari, & certum titulum non haberet: quendam Presbyterum exoravit, ut ipsum ad Ecclesiæ suæ titulum præsentaret: quod cùm ille facere recusaret, ipse illi firmiter repromisit, quòd nunquam si præsentaret eundem, in Ecclesia sua aliquam peteret portionem, & sic ad præsentationem ejus [e] extitit ordinatus, nec se in hoc egisse aliquod illicitum intellexerit: [*Et infrà α.*] Nos inquisi. t. t. r. quòd nisi cum eo fuerit mi- fericorditer dispensatum, nec ad superiores [f] ascendere, nec in suscepto debet ordine ministrare.

[*α Unde cùm postmodum vellet in Diaconum promoveri, Episcopo commonente, ne quis interveniente promissione aliqua Ordinatus accederet, idem recordatus promissionis istius, à susceptione ordinis Diaconatus cessavit, hoc tibi humiliter confitens & per te postulans edoceri, utrum ex compromissione hujusmodi, reus esset, & an liceret eidem in suscepto Diaconatûs ordine ministrare, & ad altiores ascendere ordines.*]

[d] *Cap. 1. eod. tit. in* IV. *Compil.*

[e] ipsius.

[f] ad superiores ordines.

XXXVIII. IDEM. [c. an. 1213. *Romæ.*]

Simonia est dare pecuniam pro Vicariatu, vel pro alia administratione rer. spiritualium seu Ecclesiasticarum habenda: & dantes, & recipientes ab illa Ecclesia sunt ejiciendi. Hoc dicit hoc c. per alia verba, licèt sit breve.

CONsulere [g]: *Et infrà.* Quicunque vicedominatum, vel aliam Ecclesiasticarum rerum administrationem per pecuniam obtinere voluerint, tam ementes, quàm vendentes cum Simone [h] percelluntur, & ab illa Ecclesia, in cujus contumeliam dare pecuniam, & accipere voluerunt, justè excluduntur.

[g] *Cap. 2. eod. tit. in* IV. *Compil.*

[h] Simone Mago percellantur.

XXXIX. IDEM [i] in Concilio Generali. [an. 1216. *Romæ.*]

Simoniacum est aliquid exigere pro consecratione Episcoporum, & benedictionibus Abbatum, & ordinationibus Clericorum, nec excusat consuetudo.

SICUT pro certo [k] didicimus, in plerisque locis à plerisque personis, quasi columbas in templo vendentibus fiunt exactiones & extorsiones turpes & pravæ pro consecrationibus Episcoporum, benedictionibus Abbatum, & ordinibus Clericorum: estque taxatum quantum sit isti vel illi, quantùmve alteri, vel alii [l] persolvendum: & ad cumulum damnationis majoris quidam cupiditatem, & pravitatem hujusmodi nituntur defendere per consuetudinem longo tempore observatam. Tantum igitur abolere volentes abusum, consuetudinem hujusmodi, quæ magis dicenda est corruptela, penitùs reprobamus, firmiter statuentes, ut pro his sive conferendis, sive collatis, nemo aliquid quocunque prætextu exigere, aut extorquere præsumat: alioquin & qui receperit, & qui dederit hujusmodi pretium omnino damnatum, cum Giezi & Simone condemnetur.

[i] Idem scilicet Innoc. III. in Conc. Gener. Lat. *c. 63.*

[k] *Cap. 3. eod. tit. in* III. *Compil.*

[l] *al. ita:* vel illi alii.

XL. IDEM in eodem [m]. [an. 1216. *Romæ.*]

Religiosi pretio recepti, unà cum recipientibus de Monasterio expelluntur, & in arctioribus Monasteriis ad agendam pœnitentiam detruduntur. Sed recepti ante istud Concilium, ponebantur sic recepti in aliis locis ejusdem Ordinis, nisi multitudo sit in causa: ita tamen, quòd renuncient primæ receptioni & de novo recipiuntur.

QUONIAM [n] simoniaca labes adeò plerasque Moniales infecit, ut vix aliquas sine pretio recipiant in sorores, paupertatis prætextu; volentes hujusmodi vitium palliare: ne id decèterò fiat, penitùs prohibemus: statuentes ut quæcunque deceterò talem commiserint [o] pravitatem, tam recipientes, quàm recepta, sive sit subdita, sive prælata, sine spe restitutionis de suo Monasterio expellatur [p], in locum arctioris regulæ ad agendum perpetuam pœnitentiam retrudenda. De his autem quæ ante hoc Synodale statutum taliter sunt receptæ, ita duximus providendum, ut remotæ de Monasteriis, quæ perperam sunt ingressæ, in aliis locis ejusdem Ordinis collocentur. Quòd si fortè propter nimiam multitudinem alibi nequiverint commodè collocari: ne damnabiliter in seculo evagentur, recipiantur in eisdem Monasteriis dispensativè de novo, mutatis prioribus locis, & inferioribus assignatis. Hoc etiam circa Monachos, vel alios regulares decernimus observandum. Verùm ne per simplicitatem vel ignorantiam se valeant excusare, præcipimus, ut Diœcesani Episcopi singulis annis hoc faciant per suas Diœceses publicari.

[m] Idem Innoc. III. in Conc. Lat. *c. 64.*

[n] *C. 4. eod. tit. in* IV. *Compil.*

[o] commiserit.

[p] repellatur.

XLI. IDEM in eodem [q]. [an. 1216. *Romæ.*]

Episcopi nil exigere debent, ut permittant in Ecclesiis sibi subjectis Clericos institui, Monachos profiteri, vel mortuos sepeliri: alioquin exacta restituentur duplicata.

AUDIVIMUS [r] de quibusdam Episcopis, quòd decedentibus Ecclesiarum rectoribus, ipsas interdicto subjiciunt, nec patiuntur alios in eisdem institui, donec ipsis certa summa pecuniæ persolvatur. Præterea cùm miles aut Clericus domum Religionis ingreditur, vel apud Religiosos eligit sepulturam: etiam si nihil loco Religioso reliquerit, difficultates ingerunt & malitias, donec aliquid muneris manus contingat eorum. Cùm igitur non solùm à malo, sed ab omni specie mali sit secundùm Apostolum abstinendum, exactiones hujusmodi penitùs inhibemus.

Quòd si quis transgressor extiterit, exacta duplicata restituat, in utilitatem locorum, in quorum fuerint soluta dispendium, fideliter convertenda.

[q] Idem Innoc. III. in Conc. Lat. *c. 65.*

[r] *C. 5. eod. tit. in* IV. *Compil.* Vide citatos *in c. Cùm in Ecclesiæ. ca. veniens. & c. Dilectus. supr. eod. tit.*

XLII. IDEM in eodem [s]. [an. 1216. *Romæ.*]

Sacramenta sunt liberè conferenda: cogit tamen Ordinarius Laicos observare laudabiles consuetudines.

AD Apostolicam audientiam [t] frequenti relatione pervenit, quòd quidam Clerici pro exequiis mortuorum, & benedictionibus nubentium & similibus, pecuniam exigunt & extorquent: & si fortè eorum cupiditati non fuerit satisfactum, impedimenta fictitia fraudulenter opponunt. E contra

[s] *Conc. Lat. cap. 66.*

[t] *Cap. 6. eod. tit. in* IV. *Compil.*